
સ્વરાજ્ય મારો જન્મસિદ્ધ હૃદયે.

હું સ્વરાજ્ય મેળવીશજ.

સ્વર્ગસ્થ—તીલક મહારાજ.

સમર્પણ.

લોકમાન્ય તીલક ! મહારાષ્ટ્રના સિંહ ! આપને
પ્રણામ ! ભૂતકાળના જે મહાત્માઓ ન કરી શક્યા ભવિ-
ષ્યના જે મહાત્માઓ નહિ કરી શકે તે આપ કરી ગયાં.
હિંદના ઉદયનો એક તળકો આપના અસ્તની સાથે પુરો
થયો. આપની જરૂર હતી તેવા પ્રસંગે આપે પરલો-
ગમન કીધું ! ભારતને રડતું મૂક્યું ! આપના ઉપકાર
નીચે ભારત દબાયો છે. ભારતનો એવો કયો અધમ નર
પિશાચ હશે કે, આપના દેવલોક જવાથી હીલગીરીયુક્ત
અહેરે આપના માટે બે આંધુ પાડ્યા વિના રહ્યો હોય ?
[સ્વ.] મહાત્મા તીલક ! આ ન્હાની પણ આપના પ્રત્યે
ની લાગણીના ઉમળકાની ચોપડી આપને સમર્પણ છે.

મયારામ પ્રાણજીવન જોશી

કેરાલા, વાયા કુંકાવાવ [કાઠીયાવાડ.]

તા. ૧-૮-૧૯૨૦

વિલક પિરહ

લોકમાન્ય બાલગંગાધર તીલકની કારકીર્દિ.

જેમના પિતામહોએ મરાઠી ઇતિહાસમાં નામ કઢાડ્યું હતું એવા પરાપૂર્વ ખાનદાન કુટુંબમાં સન ૧૮૫૬ ના જુલાઈ મહીનાની ૨૩ મી તારીખે રત્નાગીરી ખાતે શ્રીયુત બાળ ગંગાધર તીલકનો જન્મ થયો હતો. તેમના પિતાશ્રી પુ. ગંગાધર રામચંદ્ર તીલકે રત્નાગીરીમાં મદદનીશ શિક્ષક તરીકે અને થાણા તથા પૂનાના ડેપુટી એજ્યુકેશનલ ઇન્સપેક્ટર તરીકે કામ કરેલું હતું. તેમનો સન ૧૮૭૨ માં સ્વર્ગવાસ થયો તે વખતે લોકમાન્ય શ્રીયુત બાળ ગંગાધર તીલકનું ૧૬ વરસનું વય હતું. આ વખતે તેઓનું વિદ્યાર્થી તરીકેનું બાળજીવન હોવા છતાં માથા ઉપર આવી પડેલા વ્યાવહારિક બોજો તેમણે ઘણાજ ધૈર્યથી ઉપાડી લીધા. કે જે તેમનાં કાર્ય કુશળતા, સાહસીકતા, અડગપણ વગેરે સદ્ગુણો ખીલવવા એક સાધનરૂપ થયાં.

સન ૧૮૭૬ માં શ્રીયુત બાળગંગાધર તીલકે એજ્યુએટ થઈ સન ૧૮૭૬ માં એલ. એલ. બી. ની માનવંતી અને તે વખતની વીકટ ક્વિટી મેળવી. સન ૧૮૮૦ ના જાન્યુઆરીની બીજી તારીખે પૂના ન્યુ ઇંગ્લીશ સ્કુલ અસ્તીત્વમાં આવી તેમાં પોતે પોતાના મિત્રો અને શિક્ષકો સાથે જોડાયા.

તે પછી 'કેસરી' અને 'મરાઠા' પત્રો પોતાના મિત્રોને સાથે જોડીને પ્રગટ કરવા શરૂ કર્યાં. તે અરસામાં કોલ્હાપુરના કારભારીની બદલની ગુન્હા માટે ચાર માસની સાદી કેદની સજા થઇ કે જે શ્રીયુત બાળગંગાધર તીલક સામે મંડાવેલી ફરીઆદોમાં પહેલી હતી.

સન ૧૮૮૪ માં પુનાની ડક્ટર એન્યુકેશન સોસાયટી રચાવી અને ૧૮૮૫ માં અતી જાણીતી અને પ્રખ્યાત ફરગ્યુશન કોલેજ અસ્તિત્વમાં આવી. રુકુશ અને કોલેજમાં મહાત્મા તીલકે સન ૧૮૯૦ સુધી કામ કર્યું.

ત્યાર પછી પોતે જાહેર જીવનમાં પ્રવેશ કર્યો. દરમિયાન તેમણે વેદોનો અભ્યાસ કર્યો. અને તે સંબંધી વિદ્વતા પૂર્ણ લેખો લખી લોકોને અગત્યનીમાં નાખ્યા. એ લેખો લંડન ખાતે ૧૮૯૨ માં મળેલી પૂર્વના સમર્થ વિચારકોની કોંગ્રેસ સનમુખ મોકલવામાં આવ્યા હતા.

લો. તીલક એક ચુનંદા વકીલ તરીકે પણ સુપ્રસિદ્ધ હતા. તેઓ કેટલાક જુદા જુદા ખાતાઓમાં મેમ્બર હતા. મુંબઈની ધારાસભાના સભ્ય તરીકે તેઓ બે વખત ચુંટાયા હતા.

સન ૧૮૯૬ માં દુષ્કાળ પડ્યો ત્યારે તેમણે ઘણી સારી લોકસેવા બજાવી પોતાની પરોપકાર વૃત્તિનો પડથો પાડ્યો. સન ૧૮૯૭ માં શીવાજી જયંતિ ઉજવી અને તેમાં કહાડેલા સરઘસનો અને થયેલા બાપણોનો હેવાલ તા. ૧૮ મી જુન ૧૮૯૭ ના કેસરીમાં પ્રગટ કરવામાં આવ્યો. એવો આરોપ મુકવામાં આવ્યો હતો કે તેથી ઉચ્ચક્રાંતને કાઢ્યો તા. ૨૨ મી જુને મી. રેન્ડ

લેક્ટેનન્ટનું ખૂત કીધું. જે આ શ્રીતુરી લખાણ જાપાના ગુન્હા માટે ૧૮ માસની કેદની સજા થઈ. સન ૧૯૦૧ થી ૧૯૦૪ સુધી તાર્ક મહારાજ કેસમાં રહ્યા અને મોટા આક્રમના વાદળા વચ્ચે પસાર થયા. છતાં વૈયપૂર્વક અડગ રહ્યા.

સન ૧૯૦૫ થી તેમના જીવનનો છેલ્લો તખકો શરૂ થયો. સન ૧૯૦૭ માં હિંદમાં શ્રીતુરી લખાણ વધી પડ્યું અને શ્રીતુરી ગુન્હા માટેના કેસો સાધારણ થઈ પડ્યા. તેમાં લોક-માન્ય તીલક પણ આવી ગયા. તેમને ૭ વરસના દેશનીકાલની અને એક હજાર રૂપિયા દંડની સજા કરવામાં આવી કે જે સન્નનો મોટો ભાગ બ્રહ્મદેશના માંડલે શહેરમાં ગુજર્યો. આવા વિકટ વખતમાં પણ તેમણે આધ્યાત્મિક જ્ઞાનના અદ્ભૂત અખૂટ ખજાના રૂપી ગીતા-ઉપર જ્ઞાન ટીપ્પણ રૂપી પુસ્તક લખી જાન્ય કેદી તરીકે હોવા છતાં એક યોગી તપસ્વી તરીકેની ફરજ બજાવી. જ્ઞાન સાગર રૂપી ગ્રંથ પ્રસાદી તરીકે પ્રસીદ્ધ કરી, હિંદના જ્ઞાની મનુષ્યો તરીકે દુનિયાને દેખાડી આપ્યું છે. એ સજા દરમિયાન તેમનાં ધર્મપત્નીનો સ્વર્ગવાસ થયો હતો.

વર્તમાન વખતમાં વિદ્વાતામાં વિશેષ અને સુધારના શિખર સ્વરૂપ વખણાતા વિલાયત જેવા વિદેશના વિજ્ઞાતિય અને વિશેષ વસ્તીવાળાં વિજ્ઞાન શહેરમાં પણ શ્રીયુત બાળગંગાધર તીલકનું નામ વિદ્વાન તરીકે વિખ્યાત થયા વગર રહ્યું નથી. કે જેમના બાપણો વખતે સંખ્યાબંધ મનુષ્યોની મેદની મેદાનમાં પણ મળતી. અને લાંબા વખત સુધી છટાદાર બાપણો શ્રદ્ધાપૂર્વક શ્રવણ કરતાં.

વિલાયતથી સ્વદેશ આવ્યા હજુ વર્ષો નહિ પણ ગણમાગડયા

મહિનાજ થયા છે, જનહિત અને સ્વદેશ સેવાના કાર્યમાં અહોનીશ રમ્યા મર્યા રહેવું એજ પોતાનો ધર્મ, નેમ, અને મંત્ર હતો.

કાળની ગતી ગહન છે, કાળ, કાળનું કામ ક્યે જાય છે. કાળે કામને છોડ્યો નથી. છોડતો નથી. ને છોડવાનો નથી. કાળનું ચક્ર માથા ઉપર ફર્યા કરે છે તેમાં કાણુ, ક્યારે સપડાશે તે કાંઈ જાણી શક્યું નથી તેમ જાણનાર નથી.

મેહેલમાં મોજમજા માણનાર મહીપતીથી માંડી મેદાનમાં ભૂખમરો ભોગવતા મૂંઝલીસો વૃદ્ધ, યુવાન, અને બળહીલ્લ બાળક સુધીના સ્ત્રી, પુરુષાદિ મનુષ્યો કીડીથી ગજરાજ સુધીના પશુઓ, પાંખે હિડનાર પક્ષીઓ, કીટ, પતંગ, આદિ પ્રાણી માત્ર તથા સ્થાવર, જંગમ, દરેક પદાર્થો, અને આખરે સમસ્ત જગતનો નામ તેનો નાશ થવાનો છેજ. તેજ ન્યાયે સન ૧૬૨૦ ના અગસ્ટ માસની પહેલી તારીખના પરાદીએ ૧૨-૪૦ મીનીટે મુંબઈના સરદારગઢમાં અનેક સગા સખંધીયો, માનવંતા મિત્ર મંડળ અને શાન્ત મુર્તિ સહચારીઓના સમુદાય સમક્ષ હિન્દનો હિતચિન્તક હીરા, મહારાષ્ટ્રિય સીંહ અને સ્વદેશીઓનો શીરતાજ, લોકમાન્ય શ્રીયુત્ત બાળ ગંગાધર તીલકે પાંસઠ વર્ષની પુરી ઉમરે દેહત્યાગ કર્યો. તે જ્ઞાનયોગ નિપુણ યોગીનો અમર આત્મા આ દ્વાની દુનિયા છોડી અખંડ જ્યોતી પરમ સ્વરૂપ તેજમાં મળી ગયો. જેમના દેહને ચોપાટી ઉપર અનેક આત્માઓના આશીર ઉદગાર અને જયધોષ વચ્ચે અમો સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો.

અદ્ભૂત જ્ઞાન ધરાવનાર અને હિંદના હિતમાં હિમ્મતથી અડગપણે કામ કરનાર અસાધારણ વ્યક્તિના અકાળ મરણથી

હિંદને જે ખોટ પડી છે તે કદી પણ પુરાશે નહિ તેમ દહેશત રહે છે. પ્રભુ ! તેમના અમર આત્માને શાન્તિ આપો. એવી અમારી અંતઃકરણ પૂર્વકની પ્રાર્થના છે.

ભજન.

જુનો ધરમ લીએ જાણી મારા સતો બાઇ, જુનો ધરમ લીએ
જાણી હોજી—(એ રાગ)

ત્રીપુટી ગઢ આજ ત્રુટી, લાલ, પાલ, ખાલ, ત્રીપુટી ગઢ આજ ત્રુટી હોજી;
ત્રુટીની નવ મળી છુટી, લાલ, પાલ, ખાલ, ત્રુટીની નવ મળી છુટી હોજી
ચાસિક વરસ ગણી પુરા પ્રભુજી તમે, માની લીધું વય ગયું ખૂટી. લાલ
ભગવતી ભારતી મા, ભાત, ભગીની, ભણે, લીધા ભગવાન શીદ છુટી હોજી
રડતી ચોધાર આંસુ હિંદદેવી બોલે ધીઃક, પ્રભુ! તે રતન લીધું ખુબી. લાલ
ભગવતી ભારતીના આજક, ખગીયા માંહી, પશુ પંખી શોકે રહ્યાં ઝૂકીહોજી
રડીરડી ભારતના ભારતીઓ બોલે પ્રભુ! તીલક અમારા નાખ્યાં છુટી. લાલ
કેસરીસિંહનો અધિપતિરાજ આપુ, ભારતને ભારથી ગયો બૂલી હોજી
તીલક મહારાજ રાજ કેરો મહારાજ ગયો, ભારતીના ચરણોમાં ઝૂકી. લાલ
(વહેલો) વહેલો આવજો વીર અમારા, તારી પડી ખોટ નહિ જય પૂરી હોજી
ભગવતી ભારતીના પુરણ પ્રતાપે બોલ્યા, મયારામ દેવ મન ઝૂકી. લાલ.

(૧૦)

ગઝલ.

- અરે મયો હિંદનો તિલક, અરે ગઝ હિંદની સીલક;
અરે ગઝ હિંદની મીલકત, અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૧
- રહું શું હિંદને હાથે ? રહું શું હિંદને માથે ?
ગયો શું તીલક લાઈ સાથે ? અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૨
- ગયો ઓ હિંદનો હિરો, મહા શરવીરમાં શરો;
મહા સંગ્રામમાં પૂરો, અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૩
- હતો એ બીખ્મ ભડવીર સમ, સદા શંકર તણો એ ગણ્ય;
કીધો કૈલાસનો સંગમ, અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૪
- હતું આ શુદ્ધ ભારત તે, સુતુંતું જગતું ના તે;
જગાડી લીલકાબું તે, અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૫
- દીપાવ્યો દેશ ભારતને, જણાવ્યો જગનમાં પણ તે;
ગણાવ્યો કંઈક છે પણ એ, અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૬
- ખપાવી છંદગી આખી, રહી ના સ્તેષ પણ ખાત્રી;
સમરખી હિંદને આખી, અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૭
- અરે ઓ બાળ ગંગાધર ! અમારા હિંદના શંકર !
પુનઃ ખતી આવ પેગમ્બર ! અરે ઓ ભાઈ રડવા દે ! ૮

(૧૧)

ચાબકા.

રામ આજુ વાગ્યા હોય તે જાણે, પેલા મુરખ મનમાં શું જાણે.

(એ રાગ.)

ખાલ આજુ વાગ્યા હોય તે જાણે, પેલા મુરખ મનમાં શું જાણે. ખાલ
અંગાળને વાગ્યા, પંજાળને વાગ્યા, તો સમજીને જાત પીછાણે;

શરૂઆતમાં મહારાષ્ટને વાગ્યા, એતો વેદ વચન પરમાણે. ખાલ. ૧

મદ્રાસ, મહિસુર, દોલ્લીને કાનપુર, આદિ દેશ અપારે;

ગાંડી ગુજરાત પણ છેવટમાં સમજીને, આવી ગઇ છે ઠેકાણે. ખાલ. ૨

ખાળક ખાળકી યુવક યુવતિ ને, વૃદ્ધા ને વૃદ્ધ એ ટાણે;

છણુણુ છણુણુ આજુ વાગ્યા ખાલના તો, સમજીને આવ્યા ઠેકાણે, ખા. ૩

ભગવતી ભારતીના ખાળક ખાલ તેં, ભારતીના ખાલના કાળે,

તન મન, ધનથી, સેવા સમરપી તેં, જ્યજ્ય તીલક મહારાજે. ખા. ૪

ધ્રુવ, પ્રલ્હાદ, વિભિષણ આદિ, ભગવત ભગત પ્રમાણે;

ભગવતી ભારતીનો ભગત તીલક, મયારામ મન માને. ખાલ. ૫

સોરઠા.

શું છે આ ઉત્પાત ! પૃથ્વી સૌ ઝાંખી પડી.

થઈ રહ્યો બહુ કલ્પાંત ! આજ તીલક પધાર્યા સ્વર્ગમાં.

આજ પૃથ્વી ગઇ પાતાળ, પૃથ્વીધર ડોકી રહ્યો,

મલીન થયું આકાશ, આજ તીલક પધાર્યા સ્વર્ગમાં.

હુકારે ઉઠે હજાર, હુકમે પૃથ્વી ડાલતી;
 એ સુતું પડયું બજાર, આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.
 જોયા ભારત શહેર, જોયા ભારત ગામડા;
 અધિ જોયો કાળો કહેર, આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.
 હીરો મોટા હિંદ ! તેં આજ ગુમાવ્યો આપલા !
 જોષ થાઉં ખિન્ન, આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.
 ભારતનો ભડવીર ! આજ ભૂમિ સાથે ભેળવ્યો
 ધીક એ મૃત્યુ અધીર ! આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.
 વહેલો વળજે વીર ! ભારતને ઉદ્ધારવા !
 રહે નહિ હવે ધીર ! આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.
 થંબ્યા નદીએ નીર, થંબ્યા વૃક્ષો ડાલતા.
 થંબ્યો સુંદર સમીર, આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.
 આજ દિશામાં દેખાય, ધુખડ બાજુ ઉડતી.
 પૃથ્વી ન હસે જરાય, આજ તીલક પધાર્યાં સ્વર્ગમાં.

મરશીઆ.

હાય, હાય, હિંદ ! સિંહ ગયો મહારાજનો !
 મહારાજનો ? નહિ, સહુ રાજનો ! રે હાય, હાય, હિંદ ! ૧
 જોની બીજમ પ્રતિજ્ઞા સ્વરાજ્યની, મોટી હોશ હતી રાજકાજની.
 અધ તૈયાર ને લેવા સ્વરાજ્યનીરે ! હાય, હાય, હિંદ !

કાંધા કાર્ય અનેક દેશ હિતના, ધાયાં કાર્ય અનેક વળી ચીતમાં;
 નહિ માની કીંમત કાંઇ વિત્તમાં-હાય, હાય, હિંદ ! ૨

જાગ્યો, જાગ્યો ને દેશ જગાડીઓ, સ્વરાજ્યના કામે લગાડીઓ,
 તેણે ક'ઠે તે દેશમાં વગાડીઓ, હાય, હાય, હિંદ ! ૩

મહામંત્ર સુણાવ્યો સ્વરાજ્યનો, સુણ્યો મંત્ર એ હિંદના સાજનો;
 સુણી મંત્ર પીછાણે જાત મહાજનો-હાય, હાય, હિંદ !

પડી ખોટ પ્રભુ શું તારા ખારણે? તીલક તેડાવ્યો કહે શીદ કારણે?
 કે શું શોભાવ્યો કાઠને પારણે? હાય, હાય, હિંદ ! ૫

। સ્વર્ગ વિશે શું વિરોધ કંઈ? કે શું! વધ્યો મુરસુર દ્રેષ કંઈ?
 તું સોંપ્યુ રાજ્યાસન તેડાવી તંદ્રે, હાય, હાય, હિંદ ! ૬

ત'હે ધુમીને હિંદ મહારાજ્યમાં, વળી ધુમીને રાજ્ય મહારાજ્યમાં;
 ધર્મુ ખ્યાન પચી રાજ કાજમાં-હાય, હાય, હિંદ ! ૭

ગયો 'સ્વર્ગ'નો એડીટર ચાલી, તેની જગા પડી હતી ખાલી !
 કહો ખોલાવ્યો પ્રભુ શું જાણી રે, હાય, હાય, હિંદ ! ૮

તીલક, તીલક હતાં મહારાજનાં, ના, તીલક તીલક હતાં સહુ રાજનાં !
 ગયાં આજ તે ભૂસાઈ સહુ રાજનાં રે, હાય, હાય, હિંદ ! ૯

તીલક, તાજ હતા મહારાજના, ના, તીલક તાજ હતા સહુ રાજના;
 ચયા આજ તે અલોપ સહુ-રાજનારે, હાય, હાય, હિંદ ! ૧૦

જલા જગવાન બૂંડપ શું લીધી ! કોળી કારીગરી તેં શું કાધી ?
 તારી આમાં છે શું કાર્ય સિદ્ધિરે, હાય, હાય, હિંદ ! ૧૧

જલા જગવાન મહેર કરીને, પુનઃ તીલક તું અમને અરપીતે;
 કર રાજ તું બારત વતનીને, હાય, હાય, હિંદ !

ધોળ.

(વાગી સ્વયંવરમાં હાક, ઓ નળ આગ્યોરે,—એ રાગ)

- અહીં તારૂં હતું બહુ કામ, તીલક મહારાજ !
 શીદ સીધાગ્યો સ્વધામ ? તીલક મહારાજ ! ૧
- હતું અહીં મારૂં જે કામ, વાસી ભારતના !
 કરી આજ હું જાઉં સ્વધામ, વાસી ભારતના ! ૨
- નહિ નહિ નહિ મહારાજ, તીલક મહારાજ !
 નથી પુરૂં થયું હજુ કાજ, તીલક મહારાજ !
- દોરી રૂપ રેષા મેં જેહ, વાસી ભારતના !
 તમે ચાલજો મારગ તેહ, વાસી ભારતના ! ૩
- નહિ ગુરૂ વિના કંઈ જ્ઞાન, તીલક મહારાજ !
 ગુરૂ વિના પ્રદર્શો અજ્ઞાન, તીલક મહારાજ ! ૪
- નીત્ય વાંચજો ગીતા જ્ઞાન, વાસી ભારતના !
 તેથી પ્રસરે ના અજ્ઞાન, વાસી ભારતના ; ૬
- હોય હુકમ આપનો એહ, તીલક મહારાજ !
 શીર ચઢાવે ભારત તેહ, તીલક મહારાજ ! ૭
- પણુ શીદ ગયા સ્વધામ ? તીલક મહારાજ !
 ત્યાં શું પડીયું તમ કામ ? તીલક મહારાજ ! ૮
- માં પૂછ મને ફરી સ્વાલ, વાસી ભારતના !
 હો આપું તેનો હું જવાબ, વાસી ભારતના ! ૯

(૧૫)

બાણી જન્મ થયો શ્રીરામ, વાસી ભારતના !	
ગયા પરશુરામ સ્વધામ, વાસી ભારતના !	૧૦
એમાં સમજજો સહુ ભેદ, વાસી ભારતના !	
હવે કરીશ ના કંઈ ખેદ, વાસી ભારતના !	૧૧
તુંતે ચોખી બાળું છું રામ, વાસી ભારતના !	
પછી બાળું બલે સ્વધામ, વાસી ભારતના !	૧૩
રા લાયક હતું જો કામ, વાસી ભારતના !	
કરી પુરું હું બાળું સ્વધામ, વાસી ભારતના !	૧૪
રામ લાયકતું જો કામ, વાસી ભારતના !	
પુરું કરશે તે શ્રીરામ, વાસી ભારતના !	૧૪

ફરજંદ એ ખાસ દૌલત.

સંતતી એજ માતાપિતાનું આ લોક અને
પરલોકનું સાચું સુખ છે.

રજસ્વલાનું અનિયમીત આવવું રક્તશ્રાવ, અતિ-
શ્રાવ, પ્રદર, સુવારોગ, સંગ્રીહીણી, બચ્ચાં નહિ થવ
થયેલાં બચ્ચાં નહિ જીવવાં, બચ્ચાં રોગી અને નળણાં થવ
કમતાકાત, કમ્મરનું દુઃખવું, અશક્તી વીગેરે વિગેરે વિગેરે
સ્ત્રીઓના ગર્ભાધયના અને શુભ લાગોના તમામ પ્રકારના
રોગો નાબુદ કરી ગર્ભાધય સુધારી, ગર્ભ ધારણ થવાને
માટે ફક્ત વીમસનંસ ઇન્ડીયન નેકટર અતી ઉમદા
અને અકસીર દવા છે. કીંમત બાટલી ૧ ના રૂપીયા ૨)
પોસ્ટેજ જુદું.

સોલ એજન્ટસ.

પી. મનમોહન એન્ડ કમ્પની.

ઢીંકવા ચોકી સામે-અમદાવાદ.

